

Kjære misjonsvenn!

Fredrikstad, 05.03.14

Fred i Jesu navn og velkommen til et nytt kontaktbrev fra IRR Mission. Vi vil også i dette brevet dele mere av de opplevelsene som vi hadde på vår misjonsreise til Kenya. Det er også nyheter fra India som du kan lese om i dette brevet.

Kenya: Først i brevet denne gangen vil vi orientere om situasjonen på barnehjemmet. Da vi kom ned i januar måned ble vi møtt av 32 barn. Flere av de største barna har flyttet ut og går på internatskole. Barna som nå er på barnehjemmet er små og mange går på førskolen. De minste barna var fire år og spesielt en liten gutt rørte ved våre hjerter. Han hadde nylig kommet til barnehjemmet sammen med sine søsken. De hadde ingen som kunne ta seg av dem lenger, så barnehjemmet var siste utvei. Vi lurte jo veldig på hvorfor det var så mange som 32 barn der nå, men etter å ha hørt forklaringen så forstår vi at det ikke er enkelt å si nei til barn som ikke har noe annet alternativ. Da er det bedre at de minste får dele seng, få mat, klær, mat og den nødvendige omsorgen. Arbeiderene på barnehjemmet gjør en fantastisk innsats og tar seg virkelig av barna. Elly, som har arbeidet som sosialarbeider der i flere år, har nå sluttet. Som hans erstatter har vi fått inn Everlyn Nyawaso. Hun har tidligere arbeidet ved et barnehjem nede ved Viktoriasjøen.

Vi skrev i forrige brev om nødvendige reperasjoner og innkjøp til barnehjemmet. Kun få dager etter at brevet var gått ut fikk vi inn de nødvendige pengene slik at vi nå kan kjøpe inn nye madrasser, pledd, myggnett, bord, benker og ikke minst nye uniformer til barna. Under vår reise hadde vi satt opp en prioritert liste over de mest nødvendige utbedringer som vi måtte gjøre.

Sanitærforholdene viste seg også å være meget dårlige. Et tre hadde falt ned over taket til toalettene. Vaskerommene var også i dårlig

forfatning. I samtale med Daniel og Robert var vi enige om at det må settes opp nye toaletter, samt nytt vaskerom. Nå som de har strøm på barnehjemmet åpner det opp for nye muligheter for å montere en elektrisk pumpe på brønnen. Tanken er da å kjøpe en stor vanntank som monteres som et vanntårn. En elektrisk pumpe kan da pumpe vann fra brønnen og opp i denne tanken. Vannrør blir lagt ned i bakken og inn til barnehjemmet og det nye vaskerommet. Dette vil gi oss mulighet til å montere kran og kanskje også en form for dusj på vaskerommet. Planene er å bygge nye toaletter, nytt vaskerom med to adskilte rom – et for guttene og et for jentene, bygge vanntårn, montere elektrisk pumpe på brønnen og å legge vannrør inn til de nye vaskerommene. Alt dette vil koste en del penger, men så snart midler kommer inn vil vi gå igang med arbeidet.

Hjelp til selvhjelp er noe som vi stadig kommer tilbake til. Da vi på vår siste dag i Giribe besøkte den fattige enka var ikke tårene langt borte. Mange munner å mette, et hus som synker og kun et lite jordstykke. Umiddelbart spurte vi Daniel om det var mulig å kjøpe et jordstykke slik at denne enka kunne dyrke mere mat til familien. Kanskje hun også kan selge noe av det hun dyrker slik at de kan kjøpe de matvarene de ikke selv kan dyrke. Det er mange som spør oss om hvordan enkene har det og hva vi kan gjøre for dem. For denne enka håper vi i løpet av kort tid å kjøpe mere land, samt at hun får et nytt hus. Totalt vil dette komme på et sted mellom tolv og femten tusen kroner, litt avhengig av hvor stort jordstykke vi kan få kjøpt.

Ifjor sommer sendte vi ut midler for å kjøpe inn trær til beplantning. En av dagene besøkte vi dette området og trærne var nå ca. 1 meter høye. Dette er trær som vokser raskt og er klare til å hugges ned etter fem år. Samtidig så vi også på et nytt område som er til salgs. Trevirke er meget dyrt i Kenya og inntektene fra dette kan gi oss muligheter til å hjelpe enda flere. Noen av trærne som var plantet for tre år siden har nå en høyde på 7-8 meter, slik at disse om et par år er klare for hogst. Det blir spennende å følge med på dette og vår bønn til Herren er at det virkelig må bli til hjelp og velsignelse for mange mennesker.

Under seminaret forkynte Stephen om at menneskene ser din vandring også når du ikke er på møtet. Som forstander og evangelist er det viktig å leve et liv med Jesus også i hverdagen. På den siste dagen evangelistene var samlet oppmuntret vi dem til å bruke noen få kenyashilling til å kjøpe et frukttre. I en litt spøkefull tone sa vi at når vi kommer tilbake neste år vil vi komme for å smake på frukten fra treet i din hage. Vår kjære broder Phillip Obonyo, som nå er hjemme hos Herren, hadde en stor hage med mangotrær. Ved å selge disse fikk han nok midler til at alle barna kunne gå på skole. Vi ønsker å være med å oppmuntre våre brødre til å være med å plante også i sin naturlige hage, slik at det kan være til hjelp for familien i tiden som ligger foran.

India: På barnehjemmet i Trivellore er alt vel både med barna og arbeiderene. Nylig var det helsekontroll for alle barna. En lege kom på besøk og alle barna måtte sjekkes. Alt stod vel til og Rebecca skriver til oss at det ikke var noe å utsette på helsen til barna. Alle var friske og raske, går på skole og leker som barn flest.

Som du har forstått gjennom brevene den senere tiden, har myndighetene i India fokus på hvordan barnehjem drives. Gjennom samtaler med Stephen og Rebecca har de forklart oss innholdet i de nye retningslinjene. På bakgrunn av disse kravene måtte vi legge fliser på kjøkken og spisesal. Nye skjermvegger måtte også monteres opp foran dusjrommene. I tillegg har de også satt et makstak for hvor mange barn vi kan ha på barnehjemmet. I dag er det førti barn, men vi har fortsatt mulighet for å kunne ta imot opp til femti barn. For barnehjemmet i Trivellore har dette utelukkende vært positivt og vi har fått meget positive tilbakemeldinger fra de lokale myndighetene som har besøkt hjemmet. Vi er meget glade for den jobben som Rebecca, Stephen og alle arbeiderene gjør både for barna og de krav som stilles fra myndighetene.

Når det gjelder OpenDoor så opplever de en fin tid og mange søker til møtene. Seminarene er også godt besøkt og mange mennesker vinnes for himmelen.

Hos Nelson Varghese i Tambaram er de travelt opptatt med å forberede brylluppet til deres datter Julie. Om få dager skal hun gifte seg og det er mange forberedelser som skal gjøres. Både Nelson, hans kone Tara og hele menigheten er engasjert og alle vil de sørge for at det blir en minnerik dag for Julie. Når det gjelder arbeidet i Cuddalore så er det i stadig vekst. Mange barn kommer hver dag og søndagsmøtene er godt besøkt. Vi er takknemlige for de som står trofaste i dette arbeidet og vår bønn er at det skal vokse videre.

Det nytter å hjelpe!

Et besøk på misjonsmarken setter igang mange tanker. Når du med egne øyne får se nøden og behovene hos mennesker, kan du ikke bare lukke dem - du må bare hjelpe. Da er det fint å se den gleden som stråler frem fra et takknemlig menneske som mottar hjelp. Bibelen forteller oss også at vi skal hjelpe våre medmennesker, om det så bare er et glass kaldt vann. Vi vil oppmuntre deg til fortsatt å være med og Herren skal velsigne deg på en spesiell måte.

Vi her i IRR Mission vil rette en spesiell takk til alle som er med å gi av sine midler til misjonens sak. Takk for dine midler og forbønner i dette arbeidet. Gud velsigne deg, og må Herren rikelig velsigne deg og dine tilbake.

Broderhilsen i Herren,

Øivind Flaten

